

**FAKULTA PRÁVNICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI**

**Posudek
na diplomovou práci**

Hany Petermannové

na téma: „Nepříčetnost a zmenšená příčetnost v trestním právu“

Předložená diplomová práce se zabývá „klasickou“ problematikou *nepříčetnosti a zmenšené příčetnosti v trestním právu*. Autorka předmětné téma zpracovává především z pohledu platné právní úpravy, bližší pozornost však věnuje také rozboru základních poznatků z jiných, netrestních, vědních oborů. Nepochybně se tedy jedná o téma multidisciplinární, a tedy i náročnější na zpracování.

Diplomová práce obsahuje celkem 69 stran vlastní textové části, anotaci a seznam klíčových slov, cizojazyčné resumé, seznam použitých zkratek a dále seznam použitých pramenů. Je tedy zřejmé, že kvalifikační práce splňuje požadavek minimálního přípustného rozsahu vlastního textu, který je stanoven vyhláškou děkana FPR č. 44D/2017, o státní závěrečné zkoušce – obhajoba diplomové a bakalářské práce.

Kvalifikační práce také prošla kontrolou originality vysokoškolské kvalifikační práce, když nebyla zjištěna žádná významná míra podobnosti s jinými dokumenty, které jsou obsaženy v příslušné databázi pro kontrolu plagiátorství kvalifikačních prací.

Struktura předložené kvalifikační práce zcela odpovídá schváleným zásadám pro její vypracování. Jako velmi dobrou hodnotím schopnost autorky pracovat s odbornou tuzemskou literaturou, judikaturou a jinými prameny. Citační norma je v celém díle na odpovídající úrovni, k použitému jazyku a stylistice nemám námitek. Práce je povětšinou čtivá.

Systematiku celé práce hodnotím jako vhodně zvolenou a promyšlenou. Tato skutečnost ostatně vyplynula již z návrhů osnovy, které jsem jako vedoucí práce od diplomantky obdržel ke schválení. V tomto ohledu hodnotím dílo jako vyvážené a přehledně zpracované.

Pokud se týká obsahu předložené kvalifikační práce, je zřejmé, že zvolená problematika je zpracována vyčerpávajícím a zcela dostatečným způsobem. Z pohledu rozboru platné právní úpravy je zřejmé, že nosná část díla je soustředěna v kapitole druhé a třetí, které jsou funkčně propojeny s dalšími částmi. Zcela vyčerpávajícím způsobem je tak proveden výklad institutu

nepříčetnosti, tak i zmenšené přičetnosti. Autorka také podaný výklad obohacuje o významnou judikaturu a jiné prameny.

K textu samotnému neuplatňuji žádné zásadní připomínky nebo námitky. Ocenit lze i některé „závěrečné“ názory autorky, které jsou presentovány na s. 72 a násl. K problematice možné formulace otázek pro příbraného znalce považuji za potřebné dodat, že stěžejní otázkou předmětného znaleckého zkoumání bude především skutečnost, zda obviněný (obžalovaný) *v době spáchání trestného činu* trpěl či netrpěl duševní poruchou a případně o jakou duševní poruchu se jednalo (srov. s. 47). V rámci obhajoby diplomové práce očekávám, že se autorka krátce vyjádří k obsahu posledního bodu „obvyklých“ formulací otázek pro znalce, tak jak jsou uvedeny na s. 47 diplomové práce, když především vysvětlí, o jaké další skutečnosti by se mohlo v aplikační praxi jednat. Dále nechť se diplomantka krátce vyjádří k otázce, zda je možné při posouzení předmětných otázek využít také odborné vyjádření či nikoliv, a to v návaznosti na právní úpravu obsaženou v ustanovení § 105 odst. 1 trestního řádu.

Závěrem mohu konstatovat, že předloženou diplomovou práci lze považovat za rozsáhlejší teoretickou studii, která je fundovanou analýzou předmětné problematiky a splňuje tak požadavky, které jsou vymezeny vyhláškou děkana Fakulty právnické č. 44D/2017.

Při obhajobě očekávám, že autorka prokáže výbornou znalost předmětné problematiky a vyjádří se k shora uvedeným podnětům.

V případě zcela přesvědčivého výkonu při obhajobě navrhuji diplomovou práci hodnotit klasifikačním stupněm „výborně“.

V Plzni dne 5. 5. 2019

JUDr. Petr Škvain, Ph.D.
vedoucí diplomové práce